

שבת דף ה

קושי על המשנה: **פשט העני את ידו**. אמאי חייב? והא בעינן עקירה והנחה מעל גבי מקום ארבעה על ארבעה, וליכא!

תירוץ	דחייה
רבה: ר' עקיבא - קלוטה כמי שהונחה דמיה רב יוסף: רבי - זרק מרשות הרבים לרשות הרבים ורשות היחיד באמצע, רבי מחייב וחכמים פוטרין ואמר רב יהודה אמר שמואל: מחייב היה רבי שתיים, אחת משום הוצאה ואחת משום הכנסה. אלמא: לא בעי עקירה ולא הנחה על גבי מקום ארבעה על ארבעה.	הנחה הוא דלא בעיא, הא עקירה בעיא! והא רב ושמואל אמרי: לא מחייב רבי אלא ברשות היחיד מקורה, דאמרינן ביתא כמאן דמליא דמיה, אבל שאינו מקורה – לא <u>הצעה לדחות את הדחייה</u> : וכי תימא: הכא נמי במקורה; <u>דחיית ההצעה</u> : התינו ברשות היחיד מקורה, ברשות הרבים מקורה מי חייב? והאמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי אבא אמר רב הונא אמר רב: המעביר חפץ ארבע אמות ברשות הרבים מקורה - פטור, לפי שאינו דומה לדגלי מדבר!
רבי זירא: אחרים היא. דתניא: אחרים אומרים: עמד במקומו וקבל - חייב, עקר ממקומו וקבל - פטור . עמד במקומו וקבל חייב הא בעינן הנחה על גבי מקום ארבעה, וליכא! אלא שמע מינה: לא בעינן מקום ארבעה.	1. ודילמא הנחה הוא דלא בעינן, הא עקירה בעינן! 2. והנחה נמי, דילמא דפשיט כנפיה וקיבלה; דאיכא נמי הנחה!
רבי אבא: שעקרה מטרסקל, והניח על גבי טרסקל, דאיכא נמי הנחה.	1. והא ידו קתני! <u>תירוץ</u> : תני: טרסקל שבידו. 2. התינו טרסקל ברשות היחיד, אלא טרסקל שברשות הרבים רשות היחיד הוא! לימא דלא כרבי יוסי ברבי יהודה. דתניא, רבי יוסי ברבי יהודה אומר: נעץ קנה ברשות הרבים ובראשו טרסקל, זרק ונח על גביו - חייב . דאי כרבי יוסי ברבי יהודה, פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני, אמאי חייב? מרשות היחיד לרשות היחיד קא מפיק! <u>תירוץ</u> : אפילו תימא רבי יוסי ברבי יהודה, התם - למעלה מעשרה, הכא למטה מעשרה.
רבי אבהו: כגון ששלשל ידו למטה משלשה וקבלה.	1. והא עומד קתני! <u>תירוץ 1</u> : בשוחה. <u>תירוץ 2</u> : בגומא. <u>תירוץ 3</u> : בנס. 2. איכפל תנא לאשמעינן כל הני?
רבא: ידו של אדם חשובה לו כארבעה על ארבעה. וכן, כי אתא רבין אמר רבי יוחנן: ידו של אדם חשובה לו כארבעה על ארבעה.	

הלכות/מקרים שנאמרו על ידי ר' יוחנן

- זרק חפץ ונח בתוך ידו של חבירו - חייב.
קושי: מאי קמשמע לן - ידו של אדם חשובה לו כארבעה על ארבעה. והא אמרה רבי יוחנן חדא זימנא! – תירוץ: מהו דתימא: הני מילי - היכא דאחשבה הוא לידה, אבל היכא דלא אחשבה הוא לידה - אימא לא, קא משמע לן.
2. עמד במקומו וקיבל - חייב, עקר ממקומו וקיבל - פטור.
ברייטא לחזק: תניא נמי הכי, **אחרים אומרים: עמד במקומו וקיבל - חייב, עקר ממקומו וקיבל - פטור**.
- שאלה של ר' יוחנן: בעי רבי יוחנן: זרק חפץ ונעקר הוא ממקומו, וחזר וקיבלו,
הסבר השאלה: מהו? מאי קמבעיא ליה? אמר רב אדא בר אבהו: שני כחות באדם אחד קא מבעיא ליה. שני כחות באדם אחד - כאדם אחד דמי, וחייב, או דילמא כשני בני אדם דמי, ופטור?
אין תשובה: תיקו.
- הכניס ידו לתוך חצר חבירו, וקיבל מי גשמים והוציא - חייב.
קושי על השאלה: מתקיף לה רבי זירא: מה לי הטעינו חבירו, מה לי הטעינו שמים, איהו לא עביד עקירה!

